

CON THƯỜNG TRÁCH ANH EM

Huy Hoàng

Lc 6,41-42

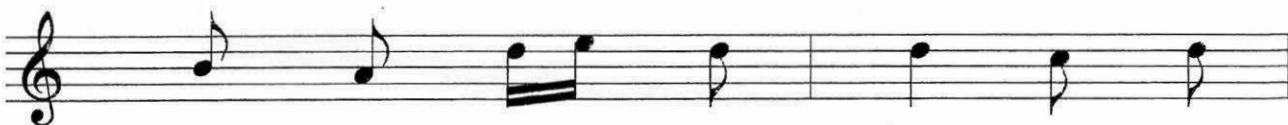
1. Con thường trách anh em, mà không
2. Con tưởng nghĩ cho ai, điều do
3. Khi lòng thiếu bao dung, thì con
4. Xin mở trí cho con, hiểu cho

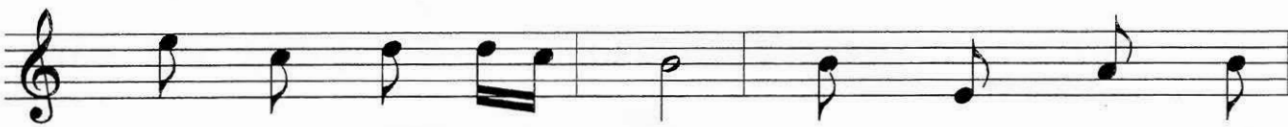
1. lo suy nghĩ lại mình. Quên lời cha ông
2. con thường đã phạm rồi. Con chỉ suy cho
3. tim băng giá lạnh lòng, cho dù lỗi bé
4. sâu Lời Chúa truyền rao. Con được sai đi

1. dạy, tiên trách kỷ hậu trách nhân.
2. người bao lỗi thường ở trong chính con.
3. nhỏ, con xé thành một làm lỗi to!
4. làm nhân chứng của tình yêu Chúa thôi.

1. Quên Lời Chúa khuyên răn, đừng xét
2. Khi lòng trí thanh trong, thì con
3. Bao tà ý riêng tư, mà con
4. Lo chuyện phiếm xa xôi, việc quan

1. đoán và lên án người. Ôi phận người yếu
2. có niềm vui trong hồn, cho dù bao đau
3. cứ đặt lên vai người. Không phải người ta
4. yếu thì con quên rồi. Khi ngày tàn đêm

1. đuối, điều xấu mà lại lỗi hằng ngày.
2. đốn, thì vẫn chẳng hờn trách anh em.
3. xấu, mà chính là tội của con thôi.
4. tới, mà không làm trọn nghĩa cuộc đời.

ĐK: Xin ban xuống cho con một trái

tim khiêm nhu hiền hòa. Để con được phúc

ân, được Nước Trời là gia nghiệp mãi

mãi. Xin cho con nhớ rằng: thân phận

người nhân vô thập toàn. Để quảng đại cảm

thông, và thương mến anh em thật lòng.